

261

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 kwietnia 1937 r.

o złożeniu przez Polskę i inne Państwa dokumentów ratyfikacyjnych konwencji międzynarodowej z dnia 10 kwietnia 1926 r. o ujednostajnieniu niektórych zasad, odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich i o przystąpieniu szeregu Państw do tej konwencji.

I.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu postanowień art. 17 konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad, odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r., został złożony Rządowi Belgijskiemu dnia 26 października 1936 r. w imieniu Rządu Polskiego dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

II.

Równocześnie podaje się do wiadomości, zgodnie z komunikatami Rządu Belgijskiego, że:

a) w wykonaniu postanowień art. 17 wspomnianej konwencji, zostały złożone Rządowi Belgijskiemu dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji w imieniu rządów niżej wymienionych Państw — w datach następujących:

Belgia dnia 2 czerwca 1930 r.
z zastrzeżeniem, że konwencja nie stosuje się do Konga Belgijskiego oraz do terytorium mandatowego Ruanda Urundi.

Dania	dnia 2 czerwca 1930 r.
Estonia	2 czerwca 1930 r.
Hiszpania	2 czerwca 1930 r.
Węgry	2 czerwca 1930 r.
Brazylia	28 kwietnia 1931 r.
Norwegia	10 października 1933 r.
Francja	23 sierpnia 1935 r.

z zastrzeżeniem, w myśl art. 19 konwencji, że niniejsza ratyfikacja nie stosuje się do żadnej z kolonii, posiadłości, protektoratów lub terytoriów zamorskich, znajdujących się pod zwierzchnictwem lub władzą Francji.

b) w wykonaniu postanowień art. 18 wspomnianej konwencji, zostały zgłoszone Rządowi Belgijskiemu przystąpienia do niej w imieniu rządów niżej wymienionych Państw — w datach następujących:

Monako	dnia 15 maja 1931 r.
Portugalia	24 grudnia 1931 r.
Finlandia	12 lipca 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: Beck

262

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 kwietnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o rozszerzeniu granic m. Tarnopola w województwie tarnopolskim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1923 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic miejskich na obszarze b. Królestwa Galicji i Lodomerii wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 719), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 roku w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administra-

cyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 895) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Hłuboczek Wielki w powiecie i województwie tarnopolskim wyłącza się osiedle Nowy Świat odgraniczone od zachodu drogą Tarnopol—Biała do przecięcia się tej drogi z południową granicą pgr. I. kat. 843 gm. kat. Biała, od północy południową gra-

nicą pgr. I. kat. 843 gm. kat. Biała, od wschodu linią kolejową Tarnopol — Lwów, od południa granicą katastralną gmin Tarnopol i Biała — i włącza się je do miasta Tarnopola w tymże województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski

263

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 kwietnia 1937 r.

o odjęciu uprawnień zarządom gminnym w zakresie spraw policyjno-budowlanych i przekazaniu tych uprawnień wydziałom powiatowym w województwie poznańskim.

Na podstawie art. 393-a i art. 398-a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 roku (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 roku o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz ustawy z dnia 14 lipca 1936 roku (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawnienie zarządów gminnych, określone w art. 391 rozporządzenia Prezyden-

ta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), odejmuje się zarządom gminnym we wszystkich powiatach województwa poznańskiego i przekazuje się właściwym terytorialnie wydziałom powiatowym tegoż województwa.

§ 2. Od orzeczeń, wydanych przez wydziały powiatowe w myśl § 1, służy prawo odwołania do wojewody.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni, licząc od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj Składkowski

264

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 kwietnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego o egzaminie dla techników dentystycznych..

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do przeprowadzenia egzaminu, przewidzianego w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 roku o wykonywaniu praktyki dentystycznej, dla techników dentystycznych powołuje się komisję egzaminacyjną przy Komisariacie Rządu na m. st. Warszawę.

§ 2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi: delegat Ministra Opieki Społecznej, jako przewodniczący, oraz dwaj członkowie, mianowani przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Program egzaminu obejmuje następujące przedmioty:

- a) anatomię jamy ustnej i zębów,
- b) fizjologię jamy ustnej,
- c) patologię ogólną i anatomię patologiczną jamy ustnej,
- d) choroby zębów, ich leczenie i usuwanie,
- e) technikę dentystyczną.

§ 4. Egzamin dla techników dentystycznych odbędzie się w dwóch terminach:

- a) w terminie pierwszym — dnia 2 lipca 1937 r.,
- b) w terminie drugim — dnia 2 września 1937 r.

§ 5. Opłata egzaminacyjna wynosi zł 60. W razie powtórnego składania egzaminu opłata powyższa powinna być uiszczona ponownie.

§ 6. Do egzaminu na uprawnionych techników dentystycznych dopuszczeni będą w terminach określonych w § 4 ci technicy dentystyczni, którzy otrzymali zezwolenie na samodzielne wykonywanie czynności techniczno-dentystycznych po dniu 15 czerwca 1935 r.

§ 7. Podania o dopuszczenie do egzaminu wraz z opłatą egzaminacyjną należy składać do Ministerstwa Opieki Społecznej.

§ 8. Technicy dentystyczni, którzy nie złożą egzaminu z wynikiem pomyślnym w terminie pierwszym, będą mieli prawo przystąpienia do egzaminu w terminie drugim, jako ostatecznym.

§ 9. Technicy dentystyczni, którzy złożą egzamin z wynikiem pomyślnym, otrzymają za-